

Выходить во Львѳвъ що Вторника, Четверга и Суботы (кр. в. вятъ) о 4-5й год попол. Литер. додатокъ „Библиотека найзнаменитѳхъ повѳстей“ выходитъ по 2 печат. аркушѳ гождо 15-го и послѳдняго дня кожного мѳсяца. Редакцїя, администрацїя и енопланцїя подѳ Ч. 44 улицы Галичка. Веѳ листы, послыки и рекламация належитъ поросылати подѳ адресою: редакцїя и администрацїя „Дѳла“ Ч. 44 ул. Галичка. Рукописи не звортаються тѳлько на поперодию застероженю. Поодиного члело стоить 12 кр. а в. Оголошеня принимаютъ по цѳнѳ 6 кр. а в. вѳтъ одною строчки печатной. Рекламация неопечатанїя вѳдлий ѳтъ порта. Предплату належитъ поросылати франко (найлучше почтовимъ переказомъ) до: Администрацїи часописи „Дѳло“ ул. Галичка, Ч. 44

Table with subscription rates for 'Дѳло' in Galicia, Russia, and abroad, listing prices for full, half, and quarterly subscriptions.

ВП. Читатѳль вѳ Россїи просимо мати на увазѳ, що вѳ вымѳвѳ л=ji, ѳ, ѳ=i, и (вѳ серединѳ и на кѳнци слѳвѳ)=ы, и (на початку слѳвѳ и по самогласныхъ) = i, ѳ (на початку слѳвѳ) = vi.

Вѳ 1883 роцѳ выходитъ „Дѳло“ три разы на тыждень, що вторника, четверга и суботы. Условия предплаты поданї на заголовнѳмъ листѳ. Тамже подана такожѳ предплатна цѳна „Библиотеки найзнаменитѳхъ повѳстей“.

Новї хмары.

II.

Вѳ 12. ч. „Дѳла“ сконстатували мы фактъ, що вѳ тепѳрѳшѳй хвилѳ польскї шовинисты-нивелиаторы роввивають агитацию противъ руского календаря на далеко бѳльшїхъ розмѳры, нѳжѳ се бывало доси. Мы вже такожѳ ѳткрыли хитрый плянъ нашихъ шовинистѳвѳ, якѳ то они рѳшили поступати, щобы перевести свои забагы вѳ дѳло. Вѳ мысль поставленої програмы „рускїй народъ самъ просить о зрѳваннѳ календаря и святѳ“ ровпочалася вже робота: звѳстный борць трираменныхъ крестѳвѳ вѳ „Gazetѳ Narodowy“ кс. Стояловскїй оголосивъ вже навѳтъ вѳ своѳй газетцѳ „Pszczolka“ текеть прошеня, яке мають подавати житѳлѳ руского обряду до цѳса ря, щобы увѳльнили ихъ ѳтъ „utrapienїа“ — с. в. ѳтъ рускихъ святѳ! Кс. Стояловскїй завѳрѳя, що нунцїй папскїй вѳ Вѳднѳ прихильный скасовано рускихъ святѳ. На зѳбраню ширшого передвыборчого комитету польского вѳ Жѳвкѳвѳ, до котрого належитъ такожѳ кс. Стояловскїй, высунуено дня 3 л. лютого такожѳ справу зрѳвання календаря и святѳ. Научили бѳдного селянина Гриця Шїйку, що має казати, и Шїйка почавъ уѳдати на рускї святѳ... именно, що ихъ святкованье приноситъ великї „матерїяльнѳ“ шкоды. (Грицѳви мусѳли довго класти вѳ голову слово „матерїяльнѳ“, закимвъ собѳ добре зѳтяжимвѳ).

При сѳмѳ словѳ якѳ-равъ нарочно намѳ застанѳвятся надѳ причинами, задѳя якїхъ польскї шовинисты, свѳтѳкы и духовнѳй, бакають насильно знести рускї святѳ. Они самї подають яко причину „экономичнѳ“ шкоды, — се бачимо вѳ текету прошеня до цѳсая, зредагованого кс. Стояловскимъ вѳ „Pszczolѳцѳ“,

и вѳ промовы Гриця Шїйки вѳ польскѳмѳ комитетѳ вѳ Жѳвкѳвѳ. Мы вновь скажемъ, що властивою причиною тѳхъ польскихъ забаѳвѳ есть: зерезъ занесенье рускихъ святѳ затерти одну важну рѳжницю мѳжѳ Русинами и Поляками и усунути одну зѳ важнѳйшихъ перепонъ до облатинцѳня и польонизация руского народу. Отег правдива дѳйствя причина! Що черезъ занесенье рускихъ святѳ наны шовинисты не полѳщивать „экономичного“ быту народа, — о тѳмѳ шкода богато говоритъ, бо сѳ рѳчь вовѳемъ ясна. Якѳ мааурекїй народъ святкуѳ одну свята латинскѳ, такѳ и нашъ рускїй народъ святкуѳ одну свята рускѳ. Що вѳ цѳлѳмѳ чисто-рускѳмѳ селѳ есть одинъ латинникъ дѳдичъ, — то щѳжѳ, рускїй народъ, кѳлька тысячъ душъ руского обряду, має покинути свои святѳ, а приняти тѳ свята, якї святкуѳ дѳдичъ? Беть вѳ тѳмѳ хочѳ одна каляя справедливѳсти? Очевидно, що нѳ. Стоимо на засадѳ вѳро- и обрядо-терпимости и не хочемо казати одиному вѳ селѳ латинникови-дѳдичѳвѳ зречися своихъ святѳ, а приняти свята тысячѳ житѳлѳвѳ села, — але будь що будь, така обмѳна святѳ булабѳ тысячъ разѳвъ справедлившя и лѳгичнѳйшя, якѳ тая, якої забагають нашї шовинисты. Впрѳчѳмѳ звернемъ увагу еще на одну рѳчь, котрой справедливецъ признаеть намѳ каждый, кто живѳ мѳжѳ нашимъ народомъ и знаѳ его обычѳ. Допустѳмъ, що рускї святѳ былибѳ сказанї и що рускїй народъ мусѳбы ѳбходить свята латинскѳ, — то пытаемо, чи мимо того днѳ не ѳбходимвѳ и пытать рускихъ? Десятки, може навѳтъ и сотни лѳтъ миналибѳ, а народъ все еще не робивѳ вѳ рускї святѳ, якѳ не робить по нынѳшний день вѳ такї святѳ, котрѳ вѳ календарѳхъ не подчѳркнуѳ червоно. И щѳжѳ вышлѳло вѳ того, — якї нѳбы „матерїяльнѳ“ користи, выгрѳты вѳ фантазиѳ нашихъ шовинистѳвѳ?

Нѳ, не о „матерїяльнѳ“ користи народа иде нашимъ шовинистамъ, але о латинцѳнѳе и польонизацию. Що такѳ оно есть, — мы веѳ о тѳмѳ дуже добре не ѳтъ нынѳ знаемо и маємо передѳ очима численнѳ доказы навѳтъ зѳ найновѳйшихъ часѳвѳ. Щѳбы не тратити богато мѳсяца, мы годемо нашимъ читатѳлямъ лишь одинъ доказъ.

Познанскїй „Przeglѳd Kościelny“, дуже живо интересующийся нашими церковными справами и беззастѳно информѳванный о станѳ

дѳлѳ вѳ Галичинѳ, подаѳ вѳ послѳднѳмѳ своѳмѳ числѳ (№г. 32 зѳ 8 л. лютого) цѳкаву статию: „Kilka rad dla unii w Galicyi“. Якѳ понимаѳ дописователь зѳ Львова и сама редакцїя згаданѳй газѳты „унїю“ вѳ Галичинѳ, нехай покажутъ дословнѳ выписки зѳ той стати.

На самѳмѳ выстѳпѳ скавано: „Mezowie rowazni, ale z kwestya nieobeznani, odzywaja sie u nas, ze w Galicyi zyja dwa narody. Zaprzeczamy temu najsilniej, bo dobry i moskwicuzmem niezarazony Rusin mowi, ze jest „gente Ruthenus, natione Polonus“. Кто такѳ не каже, той „москаль“. А такихъ „москальѳвѳ“ богато, бо „jad moskiewski wsiakl juz w szkolnѳ i seminarjskѳ mlodzię, w diakow i cerkiewnych starszych.“ Якѳ жежѳ тому зарадити? И ось вѳ вѳ статиѳ находимъ лѳкъ, якїѳ — пѳсля слѳвѳ автора — мало урадити во Львовѳ якесь (очевидно тайне) „zgrupowanie kaplanow obrzadku lacinskiego i grecko-katolickiego“. Актѳ той ось якїѳ: 1) Zjednoczenie kalendarazy. (Отъ вылазить шило зѳ мѳшка! Перша рѳчь на першѳмѳ мѳсяци — скасувати рускї святѳ!) 2) Postepowe wprowadzanie celibatu w klerze ruskim. 3) Pozwolenie dla kaplanow obrzadku gr. kat., zyjacych w celibacie, odprawiania liturgii wedlug obrzadku lacinskiego. 4) Wolnosć przechodzenia w pewnych warunkach (с. е. если кто переходить зѳ обр. грѳч. на лат.) z obrzadku jednego do drugiego“, и т. д. На закѳнченье авторъ каже: „Niech ruscy księza nie popisuja się ludowym, chlopskim dyalektem, niech pozwolą ludowi ruskim modlić się z księzek polskich. W stronach przez lud ruski zamieszkałych potrzeba ochronek pod kierunkiem Felicyanek i Słuzebniczek“, и т. д.

Ну, и тепѳрь нехай каждый безстороннѳ судѳя зѳ наведѳныхъ уступѳвѳ статиѳ „Przeglѳd-y Kościelny“ судить, вѳ якѳй цѳли нашимъ шовинистамъ такѳ дуже забагавѳ сполучѳня святѳ, вѳ якѳй цѳли вышукуютъ по краю „Грицѳвѳ Шїйокъ“ и ѳдадутъ имъ гоноры вѳ польскихъ комитѳтахъ и дневникахъ! Бачимо наочно, що веѳ тѳ заходы стремять до златинцѳня и польонизациѳ Руси!

Зѳ того выходитъ уже сама собою и наука нашего народа и духовенства, вѳрно католицкѳй церкѳвѳ, але вѳрному и своему предкѳвѳскому обряду, запорученому римскимъ престоломъ. Сѳ полнымъ достоинствомъ належитъ намѳ веѳмѳ ѳтпирати веѳ покутнѳ користолюбивѳ и шовинистичнѳ напасти на

нашу народнѳсть, на нашу церкѳвь и на нашѳ обрядѳ, — зѳ якої небудѳ стороны они выходилибѳ. Тяжкї и прикрї переживаемо тепѳрь хвилѳ, — и тѳлько почувѳемъ своего народного достоинства, энергичною, солидарною и разумною обороною веѳхъ нашихъ правъ национальных и церковныхъ не лишь остѳимѳся при тепѳрѳшнихъ нашихъ правахъ, але и здобѳдемъ собѳ красну долю вѳ будучности.

Справа Каминьского

вѳ палатѳ послѳвѳ.

Зѳ Вѳднѳ.

День 10 лют. належитъ до важнѳйшихъ вѳ австрїйскѳмѳ парламентаризмѳ. На той день были вызначѳнї: ѳтповѳдѳ правительства на интерпѳляцию кн. Альфр. Лихтенштайна и перше читанье внесѳня дра Коппа вѳ справѳ Каминьского. Галѳрия палаты послѳвѳ были бѳсткомъ повнї; веѳ сѳ видимою нетерпеливѳстью выжидали хвилѳ, коли президентъ Смолька звѳститъ палатѳ, що гр. Таѳфе зголосивъ до голосу дати ѳтповѳдѳ на интерпѳляцию. Якѳже веѳ здивувалися, коли дрѳ Смолька заявивъ, що на интерпѳляциѳ до правительства дасть ѳтповѳдѳ не гр. Таѳфе, але министрѳ торговлѳ бар. Пино. Пѳдѳняся зѳ своего мѳсяця бар. Пино, блѳднѳй мѳвъ стѳвна, и непевнѳмъ, дрожущимъ голосомъ ѳтчитавъ коротку ѳтповѳдѳ. Зѳ ѳтповѳди выходило, що министерство дѳлятого ѳтдало будову желѳзницѳ вѳ руки одного генерального предпрїемца, бар. Шварца, подавшего найнизшу ѳферту, бо при будѳвѳ пѳдѳ управѳю правительства кошты былибѳ, здаѳсь, бѳльшї, и будова прѳтягласьбы довшѳ. Наконѳцѳ заявивъ бар. Пино, що министерство торговлѳ зарадило дисциплинарне слѳдство, а министерство справедливѳсти поручило ц. к. прокураторѳ вѳдѳньскѳй предпрїяти судѳве слѳдство.

ѳтповѳдѳ бар. Пино не удоволила нѳкого, навѳтъ правнѳцѳ. Анѳ одно слово одобрѳня нѳ зѳ ѳтки не далѳся чути.

Пѳтѳмъ президентъ удѳлилъ голосу дру Коппови. Цѳкавѳсть вѳросла до найвысшѳй степени. Не думаѳмъ вѳводити цѳлої зручнѳ и сильной бѳеѳды дра Коппа, подамо лишь где-якѳ ви уступы. Коппъ розказавъ истѳрїю галлицкѳй трансверсальной желѳзницѳ вѳ комисиѳ желѳзничѳй и вѳ ѳбохъ палатахъ. Вѳ ко-

ГДЕЩО ПРО ЛЬВѳВѳ ПЕРЕДѳ 100 РОКАМИ и про триразовый прибѳздъ Іосифа II до того мѳста.

(Написавъ Андрейчукъ.)

(Дальше.)

„Число евангелиѳвѳ вѳмоглося во Львоѳ вѳ кортѳбѳль часѳ черезъ наплывъ осадничѳвѳ. Ихъ дѳмѳ молитвы, котрѳй находится за домѳмъ Брешия, мѳстятѳ вѳ собѳ замѳдѳви половину цѳлого зѳбору. Они заходятся около того, щобы купити церкѳвь одного занесѳного монастыря и задумуютъ ѳттакъ ви собѳ приспособити до своихъ богослужѳнѳ. Ихъ пастѳрь Гѳфманъ не есть, якѳ кажутъ, зѳбѳннымъ проповѳдникомъ, але має бути впрѳчѳмъ чѳловѳкѳмъ добрый и праведнѳмъ.“

„Кальвинѳвѳ есть еще такѳ мало, що не суть вѳ силѳ постаратися о власнѳй дѳмѳ молитвы и о власного проповѳдника.“

„Кромѳ шпитало св. Лавара находится тутѳ еще другїй, вѳ котрѳмъ коло хрыѳъ ходятъ Soeurs de charitѳ (Сестры Милосердїя); тѳ законнѳй выповнѳютъ свои обязанности сѳ правдивѳю сестриною любовїю и дѳбаютъ о порядѳкѳ и чистѳту. Цѳсарѳ, коли ихъ ѳтѳдѳдувавъ, вѳводѳвалъ собѳ ихъ закладѳ и порядки такѳ дуже, що давъ имъ до равнѳрадности на потребности шпитало 2000 ар. Але при каѳѳ, где мали собѳ той даръ ѳтѳбрати, роблено имъ такї трудности и ставлено такї перешкѳды,

*) Австрїйскѳе правительство даровало ѳбѳсла прѳтѳстантамъ костѳль св. Уршѳлѳ занесѳного монастыря Доминиканѳвѳ-Обсервантѳвѳ. Основателемъ той церкѳви и монастыря (на передѳмѳю Зелѳнѳмъ) бувъ вел. гетманъ короннѳй Станиславъ Яблонѳвскїй вѳ р. 1685.

що до тѳхъ грошѳй прїѳшли доперва по двѳхъ рокахъ.“

„Впрѳчѳмъ не зроблено тутѳ еще нѳчого, щобы помѳчи убогимъ, усунути жебрацтво и волокитѳство. При веѳхъ двѳрѳхъ церковныхъ, при брамахъ мѳста и по улицахъ, всеюды повно дѳвѳвѳ и убогихъ. Слѳпїй, калѳки, высохлї и выголоднѳлї дѳды, старцѳ безъ рукъ и нѳгъ, на котрѳхъ тѳлѳ повно ранъ и болячокъ, а навѳтъ такї, що лишь удають калѳцтво, кричатъ, выють, пищатъ и реветъ мѳвѳбы цѳлыми крылѳсами польскѳ литанїя и псалмы, щобы дѳпроситися якої милѳстѳнѳи. Не поступишь анѳ десять крокѳвѳ, щобы не насунуѳся образъ людской нужды.“

„Вѳ зимѳ запорпуетъ часѳмъ ажѳ по голову убогї, котрѳ не мають анѳ дровѳ, анѳ одежѳ и помѳшканя, вѳ купы навозу, що лежить на улицахъ и хоронѳтся тѳмъ способомъ ѳтъ морѳву.“

О духовенствѳ сельскѳмѳ, котрѳ, якѳ зѳнимаѳ, переходило намѳ нашѳ обрядѳ, хоть само знаходилося вѳ крайнѳй нуждѳ и убожѳствѳ, выше нашѳ авторъ вѳ подобнѳй способѳ, вѳ якѳй нынѳшний ученї намѳ описуютъ тибѳтанскихъ ламѳвѳ или китайскихъ бѳнзѳнѳвѳ. „Сѳльского свѳщѳника, котрого звѳчайнѳй рѳчнѳй доходы не перевѳшаютъ 20 вол. поль., — выше нашѳ авторъ — видѳно часѳмъ вѳ подертѳмъ або залатанѳмъ жупанѳ, сѳ людечкою вѳ устахъ и бѳднѳжѳмъ вѳ рукахъ, якѳ иде за кѳнѳми або за товарѳмъ. Церкѳви будуютъ по сѳлахъ зѳ грубого дерева на окрѳсть и вѳ три копулы; прѳстолы суть ѳтъ навѳ церковной ѳтмѳженѳй дѳрвѳи и засловою, котру свѳщѳникъ, коли стѳе до богослужѳня, ѳтсуѳваѳ лѳвѳчкою вѳ ѳбѳгъ. Самѳ народъ ѳтдаѳ честь и молитѳся до веѳхъ образѳвѳ, а наибѳльше до образу св.

Николая.“ — Авторъ подаѳ потѳмъ такую смѳшну пригѳду. „Одного разу повѳшено за мѳрами мѳста на шибѳнѳци образъ одного злочинца, котрого власти не могли схватати. На другїй день стояла вже пѳдѳ тою шибѳницею значна громадка селянѳ и селянокъ, котрѳ ѳтмѳвляли до того образу молитвы, думаючи, що то образъ якогѳ святого.“ На початку книжки подаѳ навѳтъ авторъ образъ, котрѳй представляѳ тотѳ пригѳду. На двѳхъ грубохъ стѳвахъ находится вѳ горѳ третїй, поперѳчный, на котрѳмъ висѳты на шнурку дѳтычащїй образъ. Пѳдѳ тою шибѳницею видимъ людей, одинъ стоять сѳ зложеной до молитвы руками, другїй вносѳтъ руки до горы, иншї молятся на колѳвахъ, а гдѳякѳ положилися на землю цѳльмы тѳломъ, але руки поѳбѳносили по надѳ плѳчѳ, — загаломъ ситуацїя, вѳ якїхъ не то Русины, але нѳкто не молѳтся. Людѳй нашихъ повѳбравъ впрѳчѳмъ вѳ такую одѳжѳ, що якобы не рускї кучмы на головахъ, то можнабы скорше догадуватися, що то якї Калмуки або Башкиры, нѳжѳ Русины.

Не помѳщивѳмъ веѳхъ тѳхъ уступѳвѳ, вѳ котрѳхъ описанї жидѳвскѳ факторы, арендарѳ и лихварѳ и ихъ обманѳства, бо вѳ тѳмѳ нѳчто до нынѳ не звѳнилось, а наведемъ лишь одно мѳяце: „Я мѳгѳбы цѳлуу книжку написати, колибѳ хотѳвъ навѳсти веѳ обманѳства, якими они воюють. Ось н. пр. одинъ випадѳкъ. Одинъ 17-лѳтнѳй жидѳкъ спрѳдававъ во Львовѳ свѳчкѳи лѳви цѳльмы сотнарѳми. гго свѳчкѳи были ѳблї, рѳннѳ, добре вылянї, свѳтѳлилися добре и были при тѳмѳ невычайно дешѳвѳ, такѳ що за ними всеюды попытували. Каждый бувъ на тѳлько осторожнѳй, що дававъ ихъ ѳтѳажувати на рогатцѳ, щобы и вага была добра. Жидѳкъ мѳвъ свою власну скриню, вѳ

котрѳй привозивъ свѳчкѳи каждому купуючѳму до хаты. Каждый разомъ домагавѳся днѳ, щобы скриню вѳрѳзъ выпорожнитѳ, а то, якѳ казавъ, для того, що має всеюды замѳвлена. Скриню тѳю важно также на рогатцѳ, — она важила 40 фунтѳвѳ, а тѳя вага була выписана великими числами на вѳкѳу. Разѳ лучшѳлося, що одинъ трактѳрникъ не мѳгъ ви сейчасъ выпорожнитѳ; жидѳкъ налягавъ впрѳвдѳ даже, але годѳ було, бо господарѳ мѳвъ иншї справы. Жидѳкъ мусѳвъ скриню лишити. Дѳперва вечеромъ, коли жидѳка не было, почали ви выпорожнѳвати. Кельнеръ, малѳй и слабѳй хлѳпецъ, не мѳгъ ѳттакъ навѳтъ порожню скринѳ занести вѳ кутѳ. Надѳбѳгли иншї, сильнѳйшѳ, але и тѳ ѳзнали, що она мѳститъ значно бѳльше важитѳ, якѳ 40 фунтѳвѳ. Скриню завезено вновь на рогатѳ, але тутѳ показѳлося, що она важила не 40, але 67 фунтѳвѳ. Нѳкто не мѳгъ догадатися, зѳ ѳтки являѳся бѳльша вага. Глядано и шукано, але не знайдѳно причины. Припадковѳмъ способомъ спустѳтивъ ктосѳ напрасно на землю — вѳ тѳмѳ ѳтлетѳла ѳтъ дна листа и показѳлися два дна, а вѳ помѳжи нихъ выпало 27 фунтѳвѳ желѳва, котрѳ жидѳкъ тамъ усунувъ. розумѳвѳся, дѳперва тогды, коли вже была на рогатцѳ ѳтѳажнѳна и числомъ 40 означѳна. Половина мѳста купувала у него лѳвки, половина мѳста ѳтѳавала на сотнарѳ замѳсть 100 лишь 73 фунтѳвѳ — и половина мѳста платѳла жидѳку за невычайно дешѳвѳ свѳчкѳи невычайно грубѳй грошѳ.“

Вѳ иншѳмѳ мѳсяци знаходимъ цѳкаву вѳстѳ про ново-устроѳне вѳсучилище льѳвѳске. Навѳдемъ вновь дословнѳй переводѳ дѳтычнѳго уступѳу. „Вѳ кѳлька днѳвѳ по мѳжѳ приѳѳдѳ до Львова ѳбѳлуѳся торжѳество посвяченя

вниси була одобрена, що будова тої желізничної лінії має бути сією правительством, розділяючи простору дороги поодиноким підприємцям, які не було при будові желізничної Галичини. Аж ось була одобрена Галичині. І рада державна приймає закон про будову галицької трансверсальної желізничної лінії поресейдчену, що желізниця буде будуватися в той а не якийсь спосіб. Дня 30 грудня 1881 була закон об'явлений в Дюсселдорф як державний. Отже, другого зарок для желізничної не могла значити будувати. Але в три мѣсяцї по тѣм вѣдомостям „Deutsche Zeitung“ (з 29 марта 1882) одержала від Львова слѣдуючу дописку: „Межи міністром торговлі а дирекцією будови державної желізничної лінії знайшли велике непорозумѣнє. Дирекція обставила відділом будови часткових підприємств під управленнєм держави, а міністерство хоче виче віддати будову генеральному підприємцю. Забачте, яке навіть имя того підприємця, — єсть имя бар. Шварца; вь его поручення об'являють, як навіть комісія під проводом его сына цілю лінію від Гусятини а вь борзах привинерть державніть вь же собі, на відставкѣ выставленого министромъ разне-раціон, показувати вѣсь деталічний план а прочій технічній умови. Якъ кажуть, межи бар. Шварцомъ а бар. Пино тая справа вь позаурядовій дорозѣ по приязни майже вже залагоджена.“ Допись тая не була спонсорована, ані спрестована. Дня 17 червня 1882 були розписані оферти, а „Deutsche Zig.“, вже на два днѣ напередѣ поновормована о правдивій способѣ розписані оферти, знов ствердила, що міністерство бар. Пино на перекорѣ дирекція будови держ. желізничної рѣшивъ віддати будову гал. желізничної трансверсальною одному підприємцю. Такъ и сталося. Въ комісії желізничної выражене було вь той причини велике адовоананє; міністерство бувъ засѣдано и не уважавъ потрібнимъ справу розяснити.

Аж ось заразъ выплыть процесъ Каминьского о прованю 625.000 ар. вь того титулу, що, якъ вичеє вь берл. „Börsen-Courier“ а Каминьскій має багато труда, заходѣ а коштѣ, щоби перекопати минастра вь користь Шварца. Прованю була вложена вь „Länderbank“ а Каминьскій доставъ лишь 3000 ар., проче забрали особи неуправннѣ. Щожъ сталося? Польскѣ „Колю“ амусило двоє провинившихъ членѣвъ вложить мандатъ. Але тымъ дѣломъ залагоджено: ту не иде о достоинство польского клубу, але о достоинство палаты послѣвъ, о насъ вѣсхъ. Комісія, котру мы предлагали, не буде мати вадатѣ, немов моральна комісія асентрунокѣ, одніята вартѣть одного шела за другимъ, — вѣ. Мы маємъ иній дѣл на одѣ. Ту иде о правительство. Державна, щоби могла существовати, муєть мати таке правительство, котре єсть не лишъ недоступнимъ для покуемъ, але навіть має славу такої недоступности и не може на него падати нїяке вдоварѣнє. Сего мы бажаемо а не маємо. Мин. бар. Пино противъ рады дирекція, фатовихъ вьнатокѣвъ, звѣнивъ систему будови желізнич-

ної була одобрена, що будова тої желізничної лінії має бути сією правительством, розділяючи простору дороги поодиноким підприємцям, які не було при будові желізничної Галичини. Аж ось була одобрена Галичині. І рада державна приймає закон про будову галицької трансверсальної желізничної лінії поресейдчену, що желізниця буде будуватися в той а не якийсь спосіб. Дня 30 грудня 1881 була закон об'явлений в Дюсселдорф як державний. Отже, другого зарок для желізничної не могла значити будувати. Але в три мѣсяцї по тѣм вѣдомостям „Deutsche Zeitung“ (з 29 марта 1882) одержала від Львова слѣдуючу дописку: „Межи міністром торговлі а дирекцією будови державної желізничної лінії знайшли велике непорозумѣнє. Дирекція обставила відділом будови часткових підприємств під управленнєм держави, а міністерство хоче виче віддати будову генеральному підприємцю. Забачте, яке навіть имя того підприємця, — єсть имя бар. Шварца; вь его поручення об'являють, як навіть комісія під проводом его сына цілю лінію від Гусятини а вь борзах привинерть державніть вь же собі, на відставкѣ выставленого министромъ разне-раціон, показувати вѣсь деталічний план а прочій технічній умови. Якъ кажуть, межи бар. Шварцомъ а бар. Пино тая справа вь позаурядовій дорозѣ по приязни майже вже залагоджена.“ Допись тая не була спонсорована, ані спрестована. Дня 17 червня 1882 були розписані оферти, а „Deutsche Zig.“, вже на два днѣ напередѣ поновормована о правдивій способѣ розписані оферти, знов ствердила, що міністерство бар. Пино на перекорѣ дирекція будови держ. желізничної рѣшивъ віддати будову гал. желізничної трансверсальною одному підприємцю. Такъ и сталося. Въ комісії желізничної выражене було вь той причини велике адовоананє; міністерство бувъ засѣдано и не уважавъ потрібнимъ справу розяснити.

на другімъ поверсѣ суть замѣнені на шкѣльній класъ, але вь такімъ неладѣ, що сумѣнь и побѣдъ самъ для ученикѣвъ высшихъ закладѣвъ знаходиться класъ внашихъ шкѣль. Передъ годинами и по годинахъ верещать, галаєуть и скачуть малі школярѣ такъ дуже, що ажъ вь ухахъ заступає.

„Салъ физикальнъ єсть велика, красна и врилася дуже добре до експериментѣвъ всякого рода. Инструментѣвъ вѣлькихъ нема багато, але тому не можна еще теперъ вь самыхъ початкахъ дивуватися. Хемія тожъ добре поміщена и то ватодами и трудами проф. Шаверка. Але за тов не можна собі представити нїчого гѣршого и поганїйшого, якъ анатомична сали на львовскѣмъ вѣсучилищи. Она вже сама вь себе має сумна и мовби вкопана вь землю; має видъ амфитеатру, зверненого фронтомъ до бконъ, а до того зроблено вь нѣй вь віддаленю 3 до 4 стѣвъ від стѣвы другу деревину стѣну, вь котрій знаходиться другій, вѣсвѣмъ непотрѣбний вхѣдъ, такъ що тая сали вригає на першій поглядъ пивницѣ вь Баваріи. Той, що подає до того плянъ и перевѣивъ его вь дѣло, не хотѣвъ приймати нїчїя рады, хочъ вѣсь ему тов вѣраджували, а кашѣ ераріяльній навіть подвѣину шкоду, разъ тому, що на теперъ не треба було еще амфитеатру, бо наша медицина має всего лишь 8 чи 9 ученикѣвъ и, якъ видно, не заравъ еще буде ихъ мати більше, а по друге тому, що за великій грошѣ выконавъ роботу непотрѣбну, нуждину и до нїчого непридатну.“

Бесѣда дра Коппа зробила очевидно велике враженє вь цѣлой палатѣ; лѣвци нагородили бесѣдника оцлесками, правци упокорена мовчала. Колибъ дръ Коппъ бувъ вь такій спосѣбъ говориѣть при иній справѣ, то правци булабъ піднесла великій гамбръ и прийшлобъ було до дражливихъ сценъ, — сими разомъ правци мовчала. На бесѣду Коппа повиненъ бувъ міністерство бар. Пино яко лично зачеплений объектѣ, одверти вѣсь вакиды и пивануація, — але дръ не отвѣвъ ані слова. Замѣтьте него вставъ г. р. Таффе и коротко а рѣшучо заявивъ, що „правительство и само ужіє вѣсхъ середствъ, щоби слѣдство якъ найскорше перевести, и не противитєя вьборони комісії парламентарнои. А що після слѣбъ, передбесѣдника тая комісія має бути вымѣрена противъ министерства чи противъ одного его члена, то я мушу замѣтити, що конституція постановляє на тов иншу дорогу, имену обжалованє и трибуналь державный. Бєли палата внесе жалобу передъ трибуналь державный, тогды не лишъ цѣле правительство, але и кождей поодинокій министеръ буде умѣти боронитися.“

По г. р. Таффе заавръ голосъ дръ Грохольскій и заявивъ вь имени польского

на другімъ поверсѣ суть замѣнені на шкѣльній класъ, але вь такімъ неладѣ, що сумѣнь и побѣдъ самъ для ученикѣвъ высшихъ закладѣвъ знаходиться класъ внашихъ шкѣль. Передъ годинами и по годинахъ верещать, галаєуть и скачуть малі школярѣ такъ дуже, що ажъ вь ухахъ заступає.

„Салъ физикальнъ єсть велика, красна и врилася дуже добре до експериментѣвъ всякого рода. Инструментѣвъ вѣлькихъ нема багато, але тому не можна еще теперъ вь самыхъ початкахъ дивуватися. Хемія тожъ добре поміщена и то ватодами и трудами проф. Шаверка. Але за тов не можна собі представити нїчого гѣршого и поганїйшого, якъ анатомична сали на львовскѣмъ вѣсучилищи. Она вже сама вь себе має сумна и мовби вкопана вь землю; має видъ амфитеатру, зверненого фронтомъ до бконъ, а до того зроблено вь нѣй вь віддаленю 3 до 4 стѣвъ від стѣвы другу деревину стѣну, вь котрій знаходиться другій, вѣсвѣмъ непотрѣбний вхѣдъ, такъ що тая сали вригає на першій поглядъ пивницѣ вь Баваріи. Той, що подає до того плянъ и перевѣивъ его вь дѣло, не хотѣвъ приймати нїчїя рады, хочъ вѣсь ему тов вѣраджували, а кашѣ ераріяльній навіть подвѣину шкоду, разъ тому, що на теперъ не треба було еще амфитеатру, бо наша медицина має всего лишь 8 чи 9 ученикѣвъ и, якъ видно, не заравъ еще буде ихъ мати більше, а по друге тому, що за великій грошѣ выконавъ роботу непотрѣбну, нуждину и до нїчого непридатну.“

(Далше буде.)

„Колю“, що буде голосувати за вьборомъ польской, а то даятого, бо газети вѣлькимъ бльше польскѣмъ именъ вь тує скандальну историю, — иде отає о ратовань чести польского „Колю“. По мажоритарнѣмъ промѣтахъ еще дра Ригера и Шенерфа палата вѣсьма голосами противъ трѣхъ ухвалила вьборъ комісії. Вьбрана комісія вже уконтитуовалася и рѣшила свои работы. Парады комісії мають бути держані вь тайнѣ.

Петиція „Руской Рады“ и львовскихъ Русинѣвъ до рады державной вь справѣ шкѣльной новелѣ.*)

„Высока палата! Вѣдомѣть, що § 40-мъ 75. шкѣльной новелѣ обмѣнено для Галичины постановѣ §-у 48. — черевъ що Русинѣвъ отнимаєсь лужъ надѣвъ на вѣдомѣнє вѣсхъ вь народѣ. Русинѣвъ, стремлячи до отвореня своихъ народныхъ правъ и свободъ вь Австрійи и до віднесеня религіино-морального образованя народа вь своѣмъ обрѣдѣ и вь материальнѣмъ вьдѣлѣ, просить вые палату ухвалити, що вь § 75 принятого комисією палаты вѣсьмѣ проекту шкѣльной новелѣ мая отнєсти послѣдній уступѣ, выйивающій Галичину вь обѣдъ постановѣ §-у 48 уст. 2.“

Выражена вѣсесторонна тенденція польонизація вь народныхъ школахъ вѣсхѣдон Галичины не тѣлько не адовоанє потреби руского народу, але навіть вѣдла систематичного стремленя вынародовити Русинѣвъ приносить суцѣственну шкоду загальній просвѣтѣ народній, бо вѣсвѣтъ відносити выхованє и образованє молодѣжи вь материальнѣмъ вьдѣлѣ, трагитєя наибѣльше часу на науку польского языка, — на що вь галицїемъ соймѣ відносятся безапастаній жалобѣ.

Кравая устава вь 22 червня 1867 постановляє вь арт 3., що вь тыхъ школахъ, где жителѣ говорятъ тѣлько однимъ языкомъ, не потрібна наука другого языка, що отже вь чисто-рускихъ селлахъ нїякого не можна силувати учити польского языка. Тымчасомъ загально излазуютъ и се єсть фактомъ, що наука руского языка упадає, бо вь рускихъ селлахъ наибѣльше часу тратитєя на науку польского языка и писма. Неоспоримымъ такоимъ фактомъ єсть, що вь народныхъ школахъ вѣсхѣдон Галичины установлюють учителей и учительки, котрѣ не знають руского языка.

Вь той причини палата послѣвъ ухвалила 28 марта 1874 резолюцію вьзывающую правительство, щоби языкъ выкладовый вь учительскихъ семинаріяхъ во Львовѣ, Станиславовѣ и Тернополи бувъ урегульований отвѣтно до потребъ руской народности. Мимо того наданій бувають рускимъ громадамъ учителя и учительки не знающі руского языка.

Польскій патріоты недоволені вь дотепрѣвшиню ходу вынародованя Русинѣвъ, стараются мати еще вѣдѣльшій руки. Вь той цѣли вь послѣднѣмъ соймѣ комисія шкѣльная поставила була вьнесенє — обмежити права мѣсцевыхъ радъ шк. вь користь радъ окружныхъ, — очевидно лишъ даятого, щоби рускій громады не могли перешикадити вь именованю учителей. На 24 вѣсѣданю сойму 13 жовтня 1882 прийшло було вже до другого читаня того вьнесеня, але усунєно его вь порядку дневного, бо тымчасомъ доврѣвъ далеководящій плянъ польонизація, выраженный резолюцією п. Ева Черваского: „Вылаваєя вые, правительство роворядити, щоби державный законъ шкѣльный дотично шкѣль народныхъ бувъ вѣдданий ревизіи, бо дръ на шкоду кравной автономіи переступавъ границѣ, зачеркнєній основнымъ закономъ державнымъ“. Резолюцію тую ухваливъ соймъ 16 жовтня 1882 противъ голосѣвъ рускихъ послѣвъ.

И мы Русинѣвъ стоимъ за автономією, але за автономією фактичною, справедливою для обохъ народностей. А що ту бажанє „розширенє“ автономіи має значенє цѣлковитой централизація народного шкѣльництва, се исно вь намѣреного обмеженя громадекой автономіи, щоби тымъ усѣившїйше переводити польонизаційный пляны. Вь имени автономіи намѣривєся обмежити автономію громады, що своими средствами школы закладають и удержуютъ, але не они мають право установляти учителей, а рада шк. окружна. Для вѣсхѣдон Галичины се значить, що обаєда вѣсхъ учителей вѣдана выключно Полякамъ.

Вь § 48 уст. 2) бачуть Русинѣвъ постанову, котра може бути охороною ихъ народности, если будутъ управлєти школами учителя того католичского обрѣду, до котрого належить бльшѣсть ученикѣвъ. Вь греч. кат. обрѣдѣ свѣтъ церковный єсть частєю складовою богослуженя, а народна школа має вадату религіиний свѣтъ плакати. Тую вадату може повнати тѣлько учитель г. к. обрѣду, бо дрѣдѣвъ учить, що учителя другого обрѣду тов обравучє средство вѣсвѣмъ вьнебужуть. Русинѣвъ отже просить: вые, палата вьводити рѣшити, щоби вь § 48 до слѣвъ „того самого вѣроисповѣданя“ додати слова „и обрѣду“, бо такъ выраваєтєя фактичій отнѣшеня.

Якъ доносать дневники, польскій патріоты мали отнѣшеня вь Галичинѣ такъ представляти, що будуть вь мѣскахъ школахъ народныхъ бльшѣсть ученикѣвъ належитъ до мѣсєвого вѣроисповѣданя, отже управителемъ муєвѣмъ бути жидѣ. Однакъ се єсть лишъ вєслена, котра укравъ правдий намѣрена противъ Русинѣвъ. Жидѣвскій громады вѣро-

исповѣднї мають свои конфессійнї школы вѣсхѣдончї, а вь прочїхъ мѣскахъ школахъ ученики вѣсхѣдончї єсть вь бльшѣсть.

Зь справѣдана шкѣльной комисіи вѣсхѣдончї палаты вѣсхѣдончї Русинѣвъ достѣдались, що соймѣ вь галицїюму вѣст-рѣжєно право отступити отъ постановѣ §-у 48. — черевъ що Русинѣвъ отнимаєсь лужъ надѣвъ на вѣдомѣнє вѣсхъ вь народѣ. Русинѣвъ, стремлячи до отвореня своихъ народныхъ правъ и свободъ вь Австрійи и до віднесеня религіино-морального образованя народа вь своѣмъ обрѣдѣ и вь материальнѣмъ вьдѣлѣ, просить вые палату ухвалити, що вь § 75 принятого комисією палаты вѣсьмѣ проекту шкѣльной новелѣ мая отнєсти послѣдній уступѣ, выйивающій Галичину вь обѣдъ постановѣ §-у 48 уст. 2.“

Бюджетъ выдаткѣвъ десяти европейскихъ державъ вь р. 1882 (П.)

Выдатки на просвѣту выносили:	
1. Вь Франціи	150,228,371 франковъ
2. „ Нѣмеччинѣ	103,029,922 „
3. „ Вел. Британіи	96,302,100 „
4. „ Россіи	45,077,167 „
5. „ Испаніи	40,017,400 „
6. „ Италіи	29,248,445 „
7. „ Австрійи	24,130,436 „
8. „ Бельгійи	20,410,613 „
9. „ Угорщинѣ	11,133,054 „
10. „ Нидерландѣхъ	4,220,880 „

Разомъ 523,798,388 франковъ. На одну голову припадає пересѣчно 1 франкъ 79 сантимѣвъ, або 3-21% вѣсхъ выдаткѣвъ. Якъ бачимъ, процентъ выдаткѣвъ на просвѣту вьнадо вѣсхъ малый! Порѣвнявши выдатки на просвѣту съ выдатками на армію (3,377,092,900 фр.) бачимъ, що на просвѣту вь тыхъ 10 державѣхъ выдѣсь майже 7 разѣвъ менше, якъ на войско!

Довги державнїи чинили рѣчнїй выдаткѣ въ 1882 р.:

1. Вь Франціи	1,317,112,874 франковъ
2. „ Вел. Британіи	741,648,625 „
3. „ Италіи	607,448,298 „
4. „ Россіи	496,940,718 „
5. „ Нѣмеччинѣ	304,074,160 „
6. „ Австрійи	269,692,627 „
7. „ Испаніи	223,023,050 „
8. „ Угорщинѣ	184,851,849 „
9. „ Бельгійи	87,802,897 „
10. „ Нидерландѣхъ	60,964,409 „

Разомъ 4,293,559,507 франковъ. На одну голову припадає пересѣчно 14 франковъ и 65 сантимѣвъ. Довги державнїи позирають отже пересѣчно о 3 фр. и 12 сантимѣвъ бльше, якъ войско, и чинять 26-32% вѣсхъ выдаткѣвъ, а равемъ съ коштомъ на войско 47%, с. в. майже половину вѣсхъ выдаткѣвъ. — Если вь рѣчнѣхъ 4,293,559,507 фр. вылаченыхъ по 5% вь р. 1882 за довги державнїи, скотємо вынайти самый пересѣчный капиталъ довги державнїи, — то одержимъ 85,871,190,140 фр. На одну голову припадає пересѣчно 293 франковъ капиталу довгу державного.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ. Австрійско-Угорска Моноархія.

(Рада державная.) На засѣданю палаты послѣвъ дня 16 лютого отвѣвъ г. р. Таффе на вѣтерпелію вь справѣ закона газетамъ Tagblatt и Vorstadtzeitung продажи вь трафикахъ. Пѣсѣвъ § 3 закона правого — говориѣть г. р. Таффе — може кравая власть политична заказати поодинокимъ особамъ продавати вь повѣмѣхъ округъ періодичній писма. Власть политична не обмежена тую каждимъ условіємъ, отже правительство має вь то право. Власть заказала обѣ тѣ газеты, вь вьдѣлѣ на порядокъ и моральность публикаци. Если газеты тѣ отъ довшого часу предѣтавали тенденційно факты вь публичного и приватного житя, побуждували страсти маєть и умѣдувалогидий инсєраты, впливаючї шкѣдливо на почутя моральноости вь ширшихъ кругахъ, — то правительство мало не лишъ право, але и обязанюужити вѣсхъ средствъ, зараджуючихъ небезличность публичному.“

(Кл. Карлоъ Аверпергъ бувъ недавно у вѣсаря на аудіенціи.) Сей фактъ дає австрійскимъ газетамъ багато материалу до вѣского рода вѣбинаций, бо нїкому не вѣдѣно причина аудіенціи. Були навіть поголосоки, розумѣсьь безпѣдствѣ, що кл. Аверпергъ вѣдѣ до кабинету, и то авминистерѣ президентѣ. Вь отвѣдѣ на подобіе непоколичѣ пераї централизованыхъ газетъ вѣдѣвскій корреспондентъ до праской „Politik“ вь вѣрлѣ, що становичє г. р. Таффе єсть вь тѣмъ рѣшнѣй хилилъ зовѣмъ свѣлю.

(Сирваа Каминьского.) Судово слѣдство вь звѣтной справѣ Каминьского вѣдєє вь Вѣдѣ Комисію судаю переглянула урядовій книги „Länderbank“ и книги бар. Шварца. Пос. Вольскій предложивъ судовѣ позовѣ Каминьского и свѣдѣцтва его претенціи до Шварца. По перегляваннѣ тыхъ паперѣвъ судъ має приступити до переухая дра Вольского. Каминьскій передалъ до вѣ

* Петицію тую не подаєтъ вьправдѣ до словно, але все таки вь цѣлѣ єя головнѣ основѣ. Редація.

*) Гл. Ч. 8 „Дѣла“ зь 1883 р.

денського суду телеграфічно прошене, щоби не занекувати слідства (як були поголоски), але висвітнити цілу справу. Також до комісії парламентарної приєднав Каминський денешу, в котрій заявляє, що в кожній хвилі на зазив комісії готові прийти до Відня.

(Желтзиця з Стрля до Мункача.) Ми вже загадали про рішення міністероконференції будувати желізницю з Стрля до Мункача. Будова тої лінії потрібна доконче з виглядів стратегічних, бо без неї не вхідна Галичина на случай війни з Росією будабы загрожена, а іменно, Росія занялабы ей, закимь моглабы бути сконцентрована тамь значна армія. Будова тої желізници буде коштувати до 15 мільонів Велкого економічного значеня тая желізниця не може мати, бо довозь заграничних товарів з Реки (Фіюме) на Пешть до всхідної Галичини не розвинесе задля того, що Галичина може дешевше і догоднійше спроваджувати їх з портобів поівногого моря, а рух між Галичиною а Угрян самими єсть дуже малый. Лінія Мункач-Стрля буде отже належати до тыхъ желізницъ, котри ледви будуть покрывати коштя.

ЗАГРАНИЦЯ.

Россія. По поводу зановьденной коронації царя в Москвѣ в мѣсяці маю полиціи подвоила свою бачність в Петербургѣ і Москвѣ і пильно слѣдит за всіма підозривими особами. Для удержаня порядку і безпеченства в часѣ коронації має бути утвореный корпусъ зъ 2000 полиціановъ, подъ назвою „Кремлинської служби“. Св. синодъ має бути на той часъ перенесений зъ Петербурга до Москвы. Невагомъ будуть выслані спеціальні амбасадоры до дворів заграничнихъ съ запрошенями на коронацію.

Договоры Росіи съ римскою курією мають бути невагомъ оголошені.

Російскіе газеты звернули теперь бачну увагу на великій наплывъ колонистовъ до губерній польскихъ и (мало-)рускихъ. Потола урядовыхъ жерель єсть теперь въ полуднево заходныхъ губерніяхъ до 165.000 душъ емигрантовъ. Отъ початку сего столѣтя ажъ доси найбільше емигрантовъ приходять зъ Прусы; ісы тягнуть ихъ убогі вѣзочки. Вь послѣднихъ рокахъ почали такожъ до рускиихъ губерній наплывати Чехи черезъ агентуру вь Варшавѣ. Вь губерніи Вольнської єсть 40.000 колонистовъ Чеховъ. Ческіи колонисты ассимилюють ся мѣсцевымъ населеньемъ, коли тымчасомъ колонисты нѣмцї держать ся якъ найдалше отъ мѣсцевого населеня і жыють вь окремыхъ компактныхъ групахъ.

Франція. Ухвалене сенатомъ внесенне Ваддингтона отослано до комісії палаты пословъ, котра внесенне тоє одноголосно откинула і безъ дискусіи обстала. Думію кабинету Фалліера принавь президентъ ренублики. Новий кабинетъ правдоподобно утворять: Фрейлане разомъ съ Семемъ. Князь Жеромъ Наполеонъ выдавь вь Лондонѣ новый манифестъ, вь котромъ оголошує згоду съ цесаревомъ Евгеніємъ і доносить, що цесарева признала его головою Наполеонидовъ. Манифестъ сей появилася вь „Times“.

Князь Жеромъ має повернути зъ Лондону, перенестися до Брукселя і зъ отгамъ розпочати акцію. Всѣ партіи бонапартистичной мали погодитися. Партія князя Жерома організуєся, мають выходити новіи денешники вь дуєб его справы. Газета „Temps“ трактує тую цілу справу дуже поважно і повѣдає, що теперішнее становище князя Жерома єсть далеко поважнійше, якъ було тогды, коли лишь выдавь манифестъ Тымчасомъ і гр. Шамборъ не спочиває. „Gaulois“ доносьть, що гр. Шамборъ не єсть цілкомъ тымъ „найтерпелившимъ“ роялистомъ, за якого его уважають. Онъ роздумує, важить і стремить до сповняня своєи ціли. Ческа на остаточное розвязанье справы претендентомъ вь парламентѣ.

Англія. Скінчилася вже перерва вь нарадахъ парламенту англійского, котра тревала отъ грудня минушого року. Для 15 лютого зобразалася высша і явша палата і высуджала троновой мовы. Тронева мова зачинаєся звычайною фразою о добрыхъ отношеняхъ Англии до всѣхъ европейскыхъ державъ. Вь справѣ Египту вспоминає бесѣда о лагоднѣмъ трактованню проводниківъ бунту і общію, що войско англійское выльде зъ Египту, скоро отнѣшена на се позылать. Що дотычатъ забезпеченя будущности Египту, то мусить Англія звернути увагу головно на три рѣчи: на приверненне порядку, спокою і безпеченства общѣ і майна, на заведенне правительствона опирающагося на репрезентацию народной, а вь концїи на пошанованье правъ міжнародныхъ. Далше освѣдає тронева бесѣда, що правительство англійское предложило державамъ і султану планы що до забезпеченя особы кедива, подучшеня добробыта люду египтского і успокоєня Востоку. Каналь суецкій не має бути неутрализованимъ, а лишь забезпеченимъ. Що до конференції дунайской, выражає тронева бесѣда надѣю, що конференція тая урегулює свободу плавбы на той найдовшой дорожѣ середной Европы. Засада тая, котрой отдали признанье заходній державы, єсть частено права публичного. Що до Ирландии, заявляє тронева промова, що правительство має надѣю на лучшу будущность; былъ аграрный приносить добрый насѣдствя, число убійствъ зменшася, але тайбй стоваришениа вымагають великой уваги. Вь концїи бесѣда тронева констатувє, що отнѣшеня ирландийской похолонулы майже три сесіи, парламентарій, а теперь пришла черга на законодательство англійское і шкотеке.

Туреччина и Болгарія. До „Polit. Corrresp.“ пишутъ зъ Константинополя: Межи Портою а Болгарією все еще панує незадоволенье. Бєть еще много справъ неполагожденныхъ, якъ и. пр. справа паспортівъ карантанны, а передъ всѣмъ посѣдостей грунтowychъ и емигрантовъ музульманскихъ, котри не управляютъ своихъ грунтовъ. Власти кордоновъ не лишь домагаются, щоби каждый подорожный вѣдучи зъ Болгаріи бувъ заосмотреный вь паспортѣ турецкій, але не хотять навѣтъ выдавати паспортівъ на подативъ сертификатівъ болгарскихъ, а хотять иныхъ доказівъ идентичности особъ. Дипломатична кореспонденція межю тымъ обома державами лишеа много до желаня. Болгарія не посѣдає, якъ звѣстно, власного кодексу и задержала доси всѣ постановы турецкій. Одна зъ тыхъ постановъ кажє, що власність зємока неуправлювана три роки, може бути черезъ державу продана. Позаякъ речинець сей бувъ вже черезъ князя болгарского два разы продуженый, тожъ призначено остаточный речинець на день 27 сѣчня с. р., а колькохъ емигрантовъ болгарскихъ, що згодилися по речинци, достали отповѣдь, що вже а поздно. Порты написала отже вь той справѣ дуже енергичну ноту до Болгаріи. Вь той нотѣ написано, що Болгарія не має права назначати подобного речинца, бо трактатъ берлинскій признаєть могомеданамъ абсолютное право, они мусять протє жадагы внесєня речинця. Правительство болгарске отповѣло, що не може аирововати такихъ поглядівъ, бо трактатъ берлинскій замѣняєть Болгарію вь пустыню. Кромѣ тыхъ спѣрныхъ kwestій причиняєся до роздраженя і сирыва дунайска. Правительство болгарске будо бы дводовилося именовать повномочника доданого репрезентативу турецкому, але перевѣдченося, що Порты не хоче. Богато случайности до взаимной неагоды дає такожъ сирыва ордерівъ. Порты не хоче призволити, щоби болгарскій князь роздававъ власныи ордеры, бо боится, щоби Болгарія не агитувала симъ въ вѣходной Румелии. Дня 15 сѣчня отбулося засѣданье болгарской окуштинны вь Софії, на котромъ министръ справъ заграничныхъ заявивъ, що позаякъ конференція дунайска отказала правному жаданю Болгаріи, щоби ей посольъ бувъ принятий до той конференції, то Болгарія буде мусѣла уважати ухвалы конференції, о сѣколко они до неї отнѣсится будутъ, за неважыи. Палата съ вдовольенемъ приняла до вѣдомости заявленне министра и припрекла его поперти.

НОВИНКИ.

Доповняючий выбѣръ посла до рады державно зъ округа выборного мѣстѣ Станиславовъ Тымчєница на мѣсце дра Иги Каминьского розписаны на день 17 (29) марта с. р.

Пресса е. Сильвестеръ Сембатовичъ и намѣстникъ гр. Поточкій осмотрювали во вторникъ (13 с. м.) вь полудне цѣле забудованье нашой дух. семинари. Якъ доведумося зъ достовѣрного жерела, осмотръ сей споводувавъ о. ректоръ Бачинскій, котрый узнавь потребу розширити і отвѣтнѣю урядити помещанье, бо вь такѣмъ станѣ, якъ теперь єсть, ледва може послужити на казарню. Дивує насъ, що вже дивнѣйше не звернено на тоє увагы і що людскіи дѣти зъ вогкосты і иныхъ недогодностей набавлювалися тяжкихъ недуговъ. Тенерѣшній управитель семинари має вь планѣ, побудувати еще одинъ поверхъ, такъ що вь партерѣ малыбы были лишь магазины, саяа рекреацийна, гимнастична і т. и., а першій и другій поверхъ замещувалобы пн. питомцѣ. Гадка сама въ собѣ удачна і сподѣяна, що правительство на таке перестроенье семинари не пожалує колькадєсятъ тысячъ, коли зважимъ те, що на заведенне карне не щадило мильонъ зр. Такожъ згадаемо, що отъ першого марта переходить трактирѣны вь руки одной вдовци, доньки со священнику; пн. питомцѣ достануть на сѣдѣнне молоко и вь загалѣ поживеньє, надѣятася, буде здоровше і чистѣйше, якъ бывало доси. — П. намѣстникъ вынѣсь зъ семинари дуже эле впечатлѣнны. Циело комнату выдадося ему надто малымъ, вь подинюныхъ комнатахъ за много питомцѣвъ, — намѣстникъ сконстатувать самъ, что зъ вогкосты зогнаны сѣнники по лѣжкахъ. Такъ само признаєть намѣстникъ и недостатокъ другихъ порядковъ. Заразъ по оглядинахъ семинари призвавъ намѣстникъ надвиженя намѣстничества и поручивъ ему, щоби вразѣ съ п. Гавришкевичемъ и инженеромъ старостна оглянули добре семинарію и предложили ему планъ реставрації. Власне доведумося, що вже нынѣ отбулася вь семинариі комісія инженерска.

Вогосуженне за убойю душъ бл. п. Володимира Барѣтського отбулося дня 3 (15) с. м. вь Бережаняхъ, вь приходской церкви.

Товариство господарско-промислове вь Станиславовѣ. Зарядъ отбувь свое дальше засѣданье дня 14 сѣчня с. р. Секретарь здавь справу, що розболано вже по Галичинѣ, Буковинѣ и Угорщинѣ 3000 запрошенъ рѣжымъ лицамъ до вступованя вь члены товариства; — що ц. к. староство вь Станиславовѣ повѣдомлено вже о открито торговлѣ, имено мѣшаными товарами, насѣннемъ, виномъ и машинами господарскими, и получено приклонный отвѣтъ. Для браку мѣтци вєдєсь натеперь торговля лишь на сѣннемъ, приймаєся замѣвлена на машины господарскіи и на нынѣшній потребній рѣчи. Доси 209 членовъ вступили до товариства и вылатили взноды. Новыхъ членовъ принято 119. — Зановтовано дальшій аглодосившійся агентуры, имено вь Устрикахъ, Валягородѣ, Крыници, Кричи, Загорю, Олєску, Дрогобычи, Стрию, Львовѣ, Сѣнѣвѣ, Пѣстыни, Судовій Вишні — и выслано инструкции. — Перечитано надосѣвший письма, справозданя агенцій и рѣшено залагодати

желаня. — Рѣшено отнѣсится до тыхъ агенцій, котри съ справозданями своими спѣзнилися и упрости ихъ поскорити кореспонденци. — Принято съ подякою до вѣдомости, що Ставропигійской Институтъ во Львовѣ отдавъ вь розпорядимость товариства 4 запремуерованй примѣрники „Господаря“ зъ минушого и зъ сего року. — П. Нагорный зѣ Львова хоче заложити фабрику до мелєния сырого гипсу на навѣзъ; запытує, чи може числится на отбытъ межю нашими господами. — Зарядъ має надѣю, що господарѣ нашы охотно той користный навѣзъ розбирати будутъ, если лишь буде онъ у насъ; про то желеа пану Нагорному вытревалоости вь томъ дѣлѣ, додаючи, що по при мелєние гипсу конче занятыбыся и мелєнемъ костью яко навозу, а може и иныхъ штучныхъ навозомъ. Наша господарка такимъ предпринятемъ п. Нагорного много може скорыстат. — На слѣдуючѣмъ засѣданю буде розбиратися рѣчь, яка вже и на сѣмъ була почата, о часѣ загалного зѣбраня, мѣтци и предметѣ. — Отъ выскокого ц. к. министерства надѣшли книжки содержания господарского яко дарунокъ для товариства.

Народну читальню завязує громада Горожанна велика коло Комарна, головно заходомъ мѣсцевого душпаствы о. Матковского и начальника громады п. Ник. Василишина. Статуты подано вже наобтѣнцу до затвержденя.

Привилей Австрійское министерство торговлѣ и кор. угор. министерство для рѣжничества, промыслу и торговлѣ удѣлили дня 27 л. грудня м. р. Боромирови Нарольскому у (Русипови) и Генрикови Цвикльскому, урядникамъ приватнымъ во Львовѣ, выключного привилєю на вынайденне самопоручающагося возу на протягѣ одного кило. Описъ привилєю, о котрого захованье вь тайбѣ прошено, єсть нерехованы вь ц. к. архивѣ привилєивъ.

Кружкомъ мѣщанскій вь Станиславовѣ на загалныхъ зборахъ вь дня 13 л. с. м. ухваливъ всѣми голосами противъ двоимъ объявити дрови Иги Каминьскому, яко бурнистроу и репрезентативу мѣста Станиславова, вотумъ недоувѣрія.

Зъ полуднево Угорщины (Банату) одержумъ слѣдуючу доносъ: Нашы люде, вывандровавши до Америки, постушають собѣ часомъ нерозумно съ высылкою грошей зъ Америки до своего краю. Минушого року вь мартѣ отѣбѣхали зъ отси 4 нашы Русины, зарѣбники, до Америки на роботу. Трєхъ остановилося вь Jersey City, а одинъ ишовъ ажъ до Троу, зъ отки вь грудню м. р. повернувъ до дому. Зъ тыхъ трєхъ, что остали, одинъ приославъ еще вь сєрпни м. р. своей женѣ 100 зр., а другій 150 зр. Грошѣ тѣ послали они вь австрійскихъ банкнотахъ, вь листѣ рекомендацїоннѣ, але не выписали на кошерѣ сумы. Вывѣдѣ грошѣ дошли, але я заразъ написавъ имъ, щоби на будущее такъ не посылали грошей, бо разъ по можуть пропасти, а другій разъ, що вымѣняючи вь Америцѣ на нашы грошѣ много при томъ трагитъ. Вь листопадѣ м. р. присылає зновъ одинъ зъ нихъ листъ съ 210 зр. и то вь такій способѣ, якъ передъ тымъ. Коли однакъ розпечатано листъ, то не найдено тамъ нѣкакыхъ грошей. Грошѣ пропали, бо на кошерѣ не было выписано сумы; листъ бувъ вложеный вь коперту, задресовану чужою рукою. Такъ ось нашы люде тяжко зарѣбляютъ, а не знають, на жалъ, якъ грошѣ домысь посылати. Найлучше посылати грошѣ черезъ банкъ, бо насампередъ человекъ не ошукася при вымѣнованю грошей на австрійскіи банкноты, позаякъ банкъ американскій отыслає доллары до нашего краю, где можъ ихъ точно вымѣняти (1 дол. = 2-30 зр.), а друге, що така посылка безпечна, бо грошѣ не пропадутъ. Нехайже нашы земляки знають, якъ посылати зъ Америки грошѣ, щоби не понесли тяжкой страты. Не. Яв.—ч.

Именована Старшими инженерами правительственными именованіи: Сильвестеръ Гаврышкевичъ Ром. Ишковскій. Совѣтниками высшого суда краевого во Львовѣ именованій совѣтниківъ суда краевого: Романъ Левчикій, Л. Будзыньский, Ант. Щєцель и Едм. Весоловскій.

Вь Краковѣ случилася недавно скандальная история, котра закончилась дуже трагично. Вице-бурмистръ краковского Подгѣра Качмарскій заручивъ за капитана Пинтнера въ задатковѣмъ товариствѣ подгѣрокомъ 100 зр., котра п. Пинтнеръ мавъ силачувати ратами. Коли довжикъ зъ причины своихъ лихихъ отнѣшенъ маетковыхъ забдавъ колька рать и коли такъ онъ якъ і его дочка були вь страху, що ихъ заскажутъ, тогды пн. Качмарскій и реставраторъ Леоп. Лехнеръ обмотали бѣдну дочку капитана нужденною интригою. Знаючи, що капитана нема въ дома, послали они до него служачого съ заявленнемъ, щоби або онъ або его дочка заразъ прийшли до лат. викарого, где мають порозумѣтисъ вь справѣ того дову, бо въ противномъ случает завтра все заекзекуютъ. Бѣдна дѣвичина по довгихъ съ собою борбахъ пошла до викарого, где оба союзники замкнули ей на ключъ, держали ей тамъ цѣлу годину, приклякали люды подъ дкно и отали голосити, що ось панна ходитъ до викарого. Нежданна дѣвичина зъ розпукы и сорому еще того самого дня зажила трутину, по чѣмъ въ мукахъ умерла. На ей похороны вышювъ майже цѣлый Краковъ. На отномъ зъ вѣнцѣвъ буда надписъ: „Невинной жертвѣ людской нужденности“. Помѣжь публично роздавався плачь; всѣ были страшно обуренй на поступокъ той нужденной шакви. Прокураторія вляла заразъ цѣлу справу вь свои руки; арештовано 4 особы, вицебурмистра Качмарского, реставратора Лехнера, викарого и еще одну особу. Викарого сей часъ заосупендовано. Доси слѣдство вже укончено и отослано акты до высшого суда. Головна розправа отбудеосъ вже вь ближайшой каденци.

„Руска Весѣда“ вь Перемышлѣ устройє для 1 л. марта с. р. вь сали мѣской ч. 1 вечеръ съ танцями, зъ котрого чистый доходъ призначеный вь корысть учащаюся молодежи. Карты вступной (неограничаючи жертвовальности) по цѣнѣ 1 зр. 50 кр. отъ особы, а 3 зр. 50 кр. для 3 особы, 4 зр. для 4 особы) можна одержати въ комнатахъ „Весѣды“ о 12 год. каждого дня, а вь день вечера при касѣ. Собиравъ кто черезъ ошибку не доставъ запрошеня, зволить зголоситися по тоє на „Весѣду“. Жертвы позамѣсцевой принимає предсѣдатель комитету др. Антонович.

На посады учителя народныхъ розписує окр. рада шк. тернопольска конкурсъ съ речинцемъ до 21 л. марта с. р., имено: 1) на двѣ посады учителей старшихъ при 4-класовой школѣ мужской вь Тернополи съ плат. 600 зр., а есентуально на одну посаду учителя молодшого при той школѣ съ плат. 300 зр. (презентує рада шк. мѣсцева); 2) на посаду учителя-управителя при 2 клас. школѣ вь Товстоѣмъ съ плат. 272 зр. 50 кр., 69 корѣвъ и 28 горѣвъ збѣжа и 5 корѣвъ бараболъ (презентує мѣсцевый дѣдичъ п. Володославъ Федоровичъ).

Французскіи денешники подають разъ вь разъ всѣлякй пригоды зъ жытя Гамбеты, котры могутъ докинуги болше свѣтла на характеръ и душевнй стрѣй великого патриота. Такъ доносать межю иными, що его сердце было пристунне для чувства любви. Своего часу еще писали всѣ денешники, що Гамбета познавь вь Бордо дуже красну дѣвичну, зъ старой шляхтоцкой родины, Алоизу де Мерсолю, и що хотѣвъ съ нею ожєнитися, хоть она не мала нѣ найменшого маєтку. Дѣвичина тая, особа незвычайной красоты, мешкала при своей матери, маркграфинѣ Пиллявъ и мала лише одну дорогѣйшу рѣчь, т. е. два шуры великихъ, дорогихъ перель зъ брилянтовою шпилькою, даръ ей теты по отцю а заразомъ и матери крестной, Одиере Паске. Той отинокій свой скарбъ забавала она пожертвувати на потреби отчины. Мати опиралася зразу тому, але отѣмъ понука и обѣ приѣхали до Бордо, до одного зъ буръ „Обороны Народной“, где ихъ подыбавъ диктаторъ. Онъ побачивъ красну дѣвичну зъ окна своего помещанья; зарѣбко сила ей красы потягнула его до ней, онъ вышювъ и бажачю навязати розмову, заговоривъ до ней: „Перлы мусять дуже сумувати“ — а по хвилі додавъ: „що не будутъ вже належати до Васъ.“ Дѣвичина удала, що не запримѣтала тыхъ послѣднихъ слѣвъ и отповѣла: „Жалувати перель! Коли Франція побѣдитъ, буду ходила вь коронѣ шасты и трымѣ, а коли нѣ...“ И тутъ показала, якы перлы буде мати тогды, бо заллялася поточкомъ горячихъ слезъ. Гамбета залюбився цѣлоу пристрастено молодого сердца вь той благородной, чувственой дѣвичнѣ, освѣдчився невагомъ — але ему отмовлено. Сказано ему, що дѣвична слабовита, що ей отецъ умеръ на сухоты, що она не отдасться нѣколи... Але чи такъ было дѣйстно? Алоиза умерла справдѣ по двоухъ рокахъ зъ туги за утраченнымъ рѣмъ, за своимъ „оконешнымъ цѣвѣтомъ“? Рѣчь певна, що и она его любила: онъ, герой ей народа, а она такъ горячо любила той народъ! Диктаторова Франция отмовлено руку убогой дѣвичны, для того лише, що онъ называвъ лише Гамбетомъ, що не бувъ шляхтичемъ, и забито обоє, — бо онъ, яко ей мужъ, бувбыи може стоялъ поза метою той култѣ, котра ему принесла смерть.

Ледовый край Шпилъвъ (Spitzbergen) мавъ колосъ вышй лѣта и весны, мавъ едору стрѣфы умѣркованон, о чѣмъ насъ переконуютъ откриты ученыхъ туристовъ, Натгоръ и Гееръ, котры иривезли зъ оттамъ и предотавили французскому товариству географичному всѣлякй дерева копальны, и. пр. дубы, тополь, кедры и тростинны, знайдены вь глубинѣ 3000 стѣпъ вь покладахъ треторядныхъ. Вь Гренландіи и то вь серединѣ острова знайдено, якъ доносьть дуньска стація подѣвгунова вь Готогоаабъ, дуже займачой руины. Суть то рещтки цивилизація, яка тамъ колосъ цивности мусѣла вь сѣрой бувальщинѣ.

Дрѣвній вѣсти. Вь Петербургѣ умеръ ко. Антоній Фидковскій, митрополитъ всѣхъ католическихъ церквей вь Россіи. — Сара Бернардъ зъ причины фанасовыхъ клопотѣвъ выставила на лицитацию свои брилянты. Першій день продажа приняєсь 85.000 франковъ. — Вь Венециі умеръ нагло Ришардъ Вагнеръ, найбільшій изъ современныхъ музыковъ нѣмецкихъ, вь 70-омъ роцѣ жытя. — Кн. Горчаковъ, якъ пишутъ газеты, єсть вже майже конаючи.

ПОСМЕРТНІИ ВѢСТИ.

Анна зъ Юськовичѣвъ Билиньска, вдова по бл. п. Димитрію Билиньскѣмъ, бувшомъ приходнику Козѣвки коло Мигулянецъ, упокоилася дня 8 л. с. м. вь 90-омъ роцѣ жытя. Для 12 л. лютого отбувся похоронъ дуже веллчаво, а на сей сумный обрядъ насѣло 28 священникѣвъ, мѣжь тымъ 4 чужихъ а прочіи 24 принадлежяи до родины Покѣйной. Покѣйна бо мала 6 сыновѣвъ овачениками а 4 дѣткы подруженыхъ священникамъ, вь дальшыхъ же отрослахъ родныи 7 внуковъ священниками, 7 внучокъ и 5 правнучокъ подруженыхъ священникамъ, всего 29 священникѣвъ вь родинѣ. Покѣйна переселишася по смерти мужа своего до найстаршого зъ жыючихъ сыновѣвъ вь Илавчи, буда вь ширшихъ кругахъ, а имено межю людомъ окрестныхъ громадь загално звѣстна зъ своей честности и щирости, щедроты и привѣтливости. Убогий и немѣчній находили у Покѣйной щедрю помѣчь, а скорбящая и опечаленя — отраду и розумну пораду. Щобъ отдати послѣдню прєсуду и признанье тымъ высокимъ честностямъ Покѣйной прибуди численно докредитый громады съ проде-

оіми а через їх участь похід погребальний став справді величавимъ и маостатичнимъ, за що нехай имъ буде честь и слава! Такъ сповнилося на сій богобойній Невстї слова св. Писма: „Родъ богобойныхъ Богъ благословить, а діти твои засядуть яко олівні лѣторослі у стола твоего и сердце твое будетъ радоватися по средѣ нихъ, а слава честь и правда будетъ пребывать въ домѣ ея отъ рода въ родъ.“ Родина бл. п. Анни, котра числить въ своімъ лонѣ много народолюбивыхъ и коло добра нашої безталанной Русі заслуженныхъ мужівъ, вкрылась тяжкою жалобою по смерти Покійной, котрой найкрасшу многонадїину лѣторосль, си внука бл. п. Володимира Барвѣньского, прикрыла могила тыждень передъ си похоронами. Нехай же земля си перомъ, а память си буде отъ рода въ родъ!

О. Титъ Огоновскій, капелянъ въ Григоровѣ дек. журавенского, померъ позавчера по довгій и тяжкій недугъ въ 45-омъ роцѣ житя, а въ 17-омъ роцѣ священства. Вѣчна ему память!

ГОСПОДАРСТВО и ТОРГОВЛЯ.

Строенье желѣзниц Чернівць-Новоселица має бути вже въ наближшомъ часѣ довршене. Палатѣ послѣвъ зоставъ вже недавно предложеный проектъ закону о концессіяхъ и условіяхъ, підъ якими та линія має бути построена. Великъ рада державна въ сій еще сесіи ухвалила цѣлый проектъ, то концессіонованье той желѣзниц слѣдувало бы підчасъ наближшого лѣта.

Курсы лѣвовскій зъ дня 15. л. лютого 1883.

	платять ждають	
	р. кр.	р. кр.
1. Акціи за штуку.		
Жолѣв. Кар. Людв. по 200 р.	301 50	304 50
„ лѣвѣ-чери.-ле. по 200 р.	167 —	170 —
Банку гвп. галиц. по 200 р.	300 50	305 —
2. Листы заст. за 100 р.		
Общ. кредит. галиц. по 5% ав.	97 65	98 65
„ „ „ по 4% ав.	89 50	91 —
„ „ „ по 5% ав. период.	97 65	98 65
Банку гвп. галиц. 6% ав.	100 60	101 60
Листы дов. гал. рует. банку п. 6%	100 —	102 —
3. Листы довжій за 100 р.		
Общ. ролъ. кред. Завед. для Гал.	— —	— —
и Буков. 6% досов. въ 15 лѣтъ	— —	— —
4. Облиги за 100 р.		
Индоміанціи галиц. 5% м. к.	97 50	98 75
Облиги коммуналь Гал. банку руетн. 6%	100 —	101 50
Пожачки кр. зъ р. 1873 по 6%	101 —	103 —
5. Лѣсы мѣста Кракова		
и Станиславова	18 —	20 —
	25 —	27 —
6. Монеты.		
Дукатъ голландскій	5 53	5 63
„ цѣсарскій	5 56	5 66
Наполеондоръ	9 45	9 55
Швинперлятъ	9 73	9 85
Рубель русскій сѣверный	1 54	1 64
„ „ южный	1 17	1 19
100 марокъ нѣмецкихъ	58 15	58 90
Серебро	— —	— —

НАУКА, ШТУКА и ЛИТЕРАТУРА.

Въ Одессѣ отновлено зновь малорускй представлени театральнй. Дня 6 (18) с. м. будутъ представлени въ мариньскомъ театрѣ: „Назаръ Стодола“, драма Т. Шевченка, и „Закоханый чортъ“, водевилъ въ 1 актѣ А. Стороженика.

Руска часопись господарскя „Землеробъ“, котру задумавъ выдати редакторъ „Одеского Вѣстника“ п. Зеленый, не буде выходити, позаякъ русскіе правительство, якъ звѣщають, не прихилилось до прошеня п. Зеленого що до выдавництва той часописи.

На памятникъ бл. п. Володимира Барвѣньского зложили: П. Т. Марія зъ Судовой Вашнѣ 1-50 зр.; К. Берхардъ зъ Щирца 2 зр.; за посредствомъ дра Л. Шеховича адъюнкта суд. зъ Тернополя дръ В. Лучаковский 5 зр., Ем. Кривачъ 2 зр., дръ Левъ Шеховичъ 2 зр., Ник. Зарицкй 1 зр., Альб. бр. Кранцбергъ 1 зр., П. Целевичъ 1 зр., Лук. Кмищевичъ 1 зр., Як. Лысякъ 1 зр., Бр. Кожаровскій 1 зр., Ст. Волошинъ 1 зр., дръ Ионастъ Мантель 1 зр., дръ В. Зарицкй 1 зр. и Р. Бачинскій 1 зр.; о. І. Цѣпановскій въ Бродкахъ 2 зр., П. нѣ Цицлія Цѣпановска въ Бродкахъ 2 зр., Плярионъ Грабовичъ зб Львова 1 зр. Разомъ съ попередню выказаными 345 зр.

На Бурсу руску въ Бережанахъ: Веч. о. Г. Боднаръ въ Свистѣльничакъ 50 кр. Жертвы на коломыйску руску бурсу въ сѣчню о. р.: 1) зъ представлени театрального, даного въ користь бурси, вышло чистою доходъ до касы бурси 13 зр. 7 кр.; 2) Веч. о. Левъ Полѣвий зъ Городенки на коляду для бурсакѣвъ отъ братства церковного 12 зр., отъ сеотряцъ 8 зр., разомъ 20 зр.; 3) зъ окладки на празнику въ Семакѣвцахъ 3 зр.; 4) Веч. о. И. Курпакъ зъ Троянѣвки 1 зр.; 5) зъ окладки на празнику въ Раковцѣ 1 зр. 24 кр. — За тѣ дары складае зарядъ бурси Вп. Добродѣямъ оердечну прилюдну подяку.

На церковь въ Островѣ жертвовали: Вп. о. Ем. Лавровскій парохъ зъ Тарнавкы 2 зр., Ви. п. нѣ Марія Тарнавска 1 зр., Веч. о. Волод. Монастырскй зъ Бѣлон отъ себе 1 зр., отъ церкви 1 зр., отъ громады 1 зр., отъ Ч. п. М. Дрозды 50 кр., Веч. о. Волошинскій зъ Стрешевич отъ себе и комитета церк. 2 зр., Веч. о. Лавр. Дрималикъ зъ Туринки отъ себе и отъ церкви 2 зр., Веч. о. Алексѣй Шулякевичъ зъ Бѣрки отъ себе и парохійя 1 зр. 20 кр., Веч. о. І. Брыляньскй зъ Жовтанецъ отъ себе и своєю громады 4 зр., Веч. о. Алексѣй Гижовскй зъ Улычна 3 зр., Веч. о. Зен. Насальскй зъ Войславич отъ себе и гром. Войславичъ 4 зр. 74 кр., отъ громады Нивовичѣ 5 зр. 36 кр., Ч. Братство церков. въ Батятичахъ 2 зр., Мат. Несгоревичъ мѣсто-деканъ угнѣвскй 5 зр., Веч. о. Анат. Вархольскй зъ Миговы отъ

себе 1 зр., отъ братства зъ Миговы и Княжиполя 4 зр., Веч. о. Левъ Ясеницкй зъ Старой соли 1 зр., Веч. о. Волод. Комаринскй деканъ комаринскй 5 зр., Веч. о. Юл. Кашубинскй парохъ зъ Колоденца отъ себе 3 зр., отъ церкви 5 зр., отъ честныхъ прихожанъ Юрка Барана 2 зр., Ант. Мельника 1 зр., отъ Гната Токаря 1 зр., отъ Стефана Кушкия 1 зр., отъ Михалка Зѣны 1 зр., отъ Стефана Максимова 1 зр., отъ Якова Мычковского 1 зр., отъ Марушки Горбанъ 1 зр., зъ тацы церк. 3 зр., разомъ 20 зр.

За тѣ жертвы для нашего бѣднаго народа складаю широсердечну подяку. Въ Островѣ (почта Перемышль) дня 12 л. лютого 1883.

И. Олексинъ, душпастврь.

Переписка Редакціи и Администрации.

Вп. Дмитро Третякъ въ Заболотцяхъ: Переказъ на 4-20 зр. одержали мы и зробили посла Вашего желаня. За щирѣ слова снѣвучтя „Спасибѣтъ“! Писмо Ваше выкористаемъ при найближшій спосѣбности.

Торговля
Ф. Д. НОВИЦКОГО
ул. Галицка, ч. 52.
поручае свою богаты и въ добрый перекуски и напитки заосмотрену
КОМНАТУ
ДО 3-?
СНѢДАНЬ.

„Скошеный цвѣтъ“
образокъ зъ галицкого житя
Василя Барвѣнка.
Цѣна 1 зр., съ пересылкою 1 зр. 20 кр.
Дѣстати можна въ администраціи „Дѣла“ або въ книгарни Ставропигійскѣй.

Подяка.
Въ воспитальни ЧЧ. Василіянскѣ въ Львовѣ занедужала була на довшу небезпечну недугу наша дочка Марія. Веч. игуменъ Ч. С. В. В. Марія Цецилія Янушевска черезъ весь часъ недуги нашої дѣтны оказувала їй материньску опѣку и доглядъ. За тое щире снѣвучтье и немѣчь, подаю родичамъ любимой дѣткы, — складаю найщиршу подяку
Иванъ и Цецилія Цѣпановскы зъ Бродѣвъ.

Подяка.
Выдѣлъ „Кружка Правникѣвъ“ во Львовѣ складае вынѣшнимъ щиро-сердечну подяку Вашокоповажанымъ Добродѣямъ за дарованй ними библиотекы „Кружка“ книжки правничого содержания. Ви. дру Олександрю Огоновскому, Ви. дру Л. Пятакови, Ви. дру Е. Ритнерови, Ви. Ол. Барвѣньскому, Ви. дру М. Бучвнському, Ви. Вол. Зубрацкому и Ви. Ром. Закляньскому. — Отъ Выдѣла „Кружка Правникѣвъ“ во Львовѣ, дня 15 л. лютого 1883. Л. Левичкй.

Торговля полотень и товарѣвъ бавовняныхъ
СТАНИСЛАВА БУШАКА
во Львовѣ, плъцъ Галицкй ч. 2
поручае по цѣнахъ найнижшихъ правдивый американскій ручнй и ножиы
МАШИНЫ ДО ШИТЯ
въ фабрики Wheeler-a Wilson-a въ Нюльмъ Йорку, котрй и на послѣдній выставѣ въ Парижи преміовано найбѣльшою нагородою;
(1—10) такожъ
американскій машины до шитя Howe-го
до ремѣнничого ужитку
и машины до шитя Singer-a
зъ славной фабрики саскою Клим. Миллера въ Дрезнѣ.
Части складовй тыхъ машинъ, якъ такожъ нитки, шовкъ, иглы и смаревило все на складѣ.
Наука шитя бесплатна, гаранція многолѣтна.
Продажъ и на сплату посла умовы.

Тысячѣ, на котрыхъ вже не було надѣй, завдячують уздоровляючому пиву зъ экстракту солодового житя и тѣшатся нимъ теперъ.
(Се слова выказанй неразъ сѣмими выздоровѣльщери)

ВЫПРОБОВАНІЙ УСПѢХИ УЗДОРОВЛЯЮЧІЙ
въ хробахъ обезсилуючихъ, въ загальномъ ослабленіи тѣла, въ вадахъ травленя, въ браку апетиту, при кашлю, въ хробахъ шѣй, жолудка, грудей и легкихъ черезъ Іоана Гоффа солодовй вытворы, уѣбнчанй 58 высокими означеняи зъ всего свѣта, черезъ єдино-правдиве уздоровляючє пиво зъ экстракту солодового Іоана Гоффа, уздоровляючу солодову чюколаду и солодовй груднй бомбаны (ждаати лишъ въ снѣвѣмъ пиворѣ).

Іоана Гоффа, ц. в. кобыткы, властители золотого креста заслуги съ короноу, ради заслугъ присудкъ и иже медаль ордерѣвъ, Wien, Fabrik: Grabenhof, Bräunerstrasse, Nr. 2, Comptoir und Fabrik-Niederlage: Graben, Bräunerstrasse, Nr. 8.
Длику сердечну Іоанови Гоффову за его вынабденй и выробованй пивъ солодовй экстрактъ, бо его щально вынабдене уздоровляючє пиво солодове уратувало менѣ житя. Отъ року я булъ нездоровъ на груди, здавалося, що той боаь зничить менѣ въ внутренности. Збъ мнѣ було шо разъ горше. Мѣй домашнй лѣкаръ выробувавши мене въ средства, порадивъ менѣ наконецъ ужити экстракту солодового Іоана Гоффа. Майже безъ надѣй розпочавъ я наряджеву менѣ гурацію. Делви мнѣ вѣрилъ, то тѣло мое немѣчь перецѣлалось; менѣ абшолю поле житя, менѣ наполнило цвѣтє, лигъ отъ давна мѣвъ не було; розумѣсь, я дальше уживавъ сѣи гураціи — Слава Богу, я оздоровѣвъ. Дикую снѣмъ п. І. Гоффову за его лѣкъ, бо бѣвъ оказавою менѣ правдивымъ добродѣемъ. Нехай ще много лѣтъ трудится для здоровья терпѣливы людскости.
В. Цигенбайнъ, рецитеръ.
Unter den Linden 78.

Урядове справозданье лѣкарске
Ц. к. Диренція польныхъ шпитальѣвъ въ Шлезвигѣ: При слабости въ жолудковыхъ, при хроничныхъ катаракъ, при великѣй утратѣ силъ и ослабленіи дѣлаю солодове пиво Гоффа — знаменито. Въ всѣхъ тыхъ случаяхъ оказалося оно намѣсто дуже радо питымъ и заключочнымъ въ собѣ уздоровляючй поживей и скрѣпляючй средство.
Щирѣ г. Гаерсфельдъ, Дръ Маеръ, лѣкаръ региментовый, правдивого уздоровляючєго солодовєго пива І Гоффа.
Цѣны 13 еляшкѣ ар. 6-06; 28 еляшкѣ ар. 12-68; 58 еляшкѣ ар. 25-48. Отъ 13 еляшкѣ досталася франко до дому. При пересылцѣ зъ Вѣдны: 13 еляшкѣ ар. 7-26; 28 еляшкѣ ар. 14-60; 58 еляшкѣ ар. 29-10; 1/2 киль солодовено чюколады І ар. 2-40, ІІ ар. 1-60, ІІІ ар. 1. (При бѣльшой скѣпности съ работѣмъ). — Солодовй бомбаны мѣшечкѣ 60 кр. (такожъ 1/2 и 1/4 мѣшечка). Низше 2 ар. иже не розрѣшася.
Головий акады: Давѣтъ: З. Рукеръ, І. Байеръ, П. Миколякъ, Г. Блюменфельдъ, Кар. Валаванъ. Елаза: Г. Зайбштланъ (апт.). Бюхля: І. Михничъ Буддлингеръ: Ясенискй. Черидицъ: Иг. Швархъ, І. Голаковскй, Бр. Табакаръ. Дрогобычъ: Добжинскй (апт.). І. Яблонскй. Дро-слава: С. Елленбергъ, І. Ромъ, Видлоцкй. Краковъ: Янъ Янина, І. Трачвнскй. В. Редикъ, Е. Штокмаръ, Е. Фухсъ, Ц. Вишневскй. (8—12)

Новооткрыта торговля
СЪ МЕНЬ и ЦВѢТѢВЪ
ЕДУМОНДА Ф. РИДЛЯ
во Львовѣ, при Маріакѣмъ шляху ч. 10, напортивъ готелю Липтъ поручае подъ гаранцією за доброту,
сѣмена ярины, сѣмена польнй, цвѣтѣвий и льсовй, рожъ, дерева овочевй, корчъ, шпараги и т. и.
Цѣнники на желанье франко. (2—12)

Аптика
пѣдъ „Звѣздою“
ПЕТРА МИКОЛЯША
во Львовѣ поручае:

Олѣй рыбацій зъ мноха
свѣжй, нечищеный и вѣчимъ не заправлявый, длѣтого набуопѣвшйшій для дѣтѣй скрозлечныхъ и терпѣлихъ на груди. Фляшка 80 кр.

Кава гомеопатична
дра ЛОЦЕ (Lutze)
въ пакчакъ 1/4, 1/2 и 1 фунтовыхъ. Фунтъ 60 кр.

КАВА ЗЪ ЖОЛУДИ
наилучшй сурогатъ правдивой кавы, даючй едородывй и пожиточный напитокъ, пакѣтъ 10 кр.

ЧЮКОЛАДА ГОМЕОПАТИЧНА
знаменита безъ приправъ, цѣла пакча 1 зр. 58 кр., пѣвъ пакчи 75 кр.

КАКАО стовченый въ порошокъ
цѣла пуделка 70 кр., пѣвъ пуделка 40 кр.

Молоко згущене швайцарскє
знамените средство поживне для дѣтѣй, пушка 55 кр.

Нестля порошокъ для дѣтѣй
ваступаючй зовсѣмъ материнскй кормъ пушка 90 кр.

ЛИБИГА ЕКСТРАКТЪ ЗЪ МЯСА
въ господарствѣ необходимый для выгодовленя доброго, сильного росолу, въ пушкахъ по кр. 85, ар. 1-65, 2-75 и 5-30.

ТАРИОСА P. GROULT
даюча дуже поживну вупу пакча 70 кр.

Экстракты зъ солоду
въ рѣжнхъ еабриктъ, и пр. Schering'a, Liebig'o, Lobland'a чистй и съ рѣжнми додатками, якъ химникою, рыбаціймъ олѣмъ, валпомъ, желѣзомъ, по 60, 90 кр. и 1 зр.

ВОДА ДО ОЧЕЙ
РОМЕРСГАВЗЕНА
елашка ар. 1-30.

Мораса ПЛЫНЪ
скрѣпляючй волосъ
пѣвъ еляшки 80 кр., цѣла 1 зр. 20 кр.

Кромъ тутъ наведеныхъ есть ще множество иншихъ средствъ до леченя, прирѣдѣвъ хирургичныхъ и матеріалѣвъ.

ВИНА МОИ ЛѢЧАЩІЙ и НАЮБЪ для хорыхъ и реконвалесцентѣвъ находится на складѣ и въ всѣхъ рекомованыхъ аптикахъ Галичины и Кракова, якъ такожъ въ всѣхъ краяхъ коронныхъ.
Высылки почтою або желѣзничною выконуются безъ проволоки.

Дра КАРОЛЯ МИКОЛЯША
Испанскій вина лѣчничй
приванй знаменитыи а свѣдоцтвами ВП. проф. и докторѣвъ: Бейацекко, Вилл'а von Fegwald, Sraeth'a, Drasche'go, Lofinse'r'a, Корчиньского, Ви-лана, Едв. Савицкогю, Зембицкогю, Стшелецкогю, Воляна, Залозецкогю, Стоклова и Матемъ Якубовского отъяченяи, профъ хеміи дра Радзиньскимъ хемично дослѣдженй и знаменитыи узнанй:

Испанське вино хипове
для скрѣпленя.

Испанське вино хипово-жельзисте
противъ безкровности и нервовыхъ хробѣвъ.

ИСПАНЬСКЕ
вино пепенинове
противъ недостаточного травленя.

ИСПАНЬСКЕ
вино пентонове
противъ выхудѣния въ хробахъ упертыхъ, покормъ переходячй просто въ кровь.

Испанське
ВИНО РУМБАРВАРОВЕ
противъ катарѣвъ жолудка и выночъ.

Тоже само вмѣсто помѣнноваными професорами и лѣкарями за наилучшй приванй:

Для хорыхъ и реконвалесцентѣвъ
КОНЯКЪ GRANDE CHAMPAGNE
чверть-литрова бутелька 1 зр. 80 кр.

ВИНО ТОКАЙСКЕ СТАРЕ
чверть литр. бут. 2 зр. 50 кр.

Вино малига старе
чверть-литрова бутелька 1 зр. 20 кр.

Вино испанське для реконвалесцентѣвъ.
чверть-литрова бутелька 1 зр.

Плястеръ на нагнѣтъ Боксбергера
звѣй 35 кр.

Кровянка все свѣжа
охладна банька 1 зр. 20 кр.